

Alt andet er ikke en acceptabel behandling af fremtidens vigtigste råstof i Danmark.

Som voksne bør vi være meget mere bevidste om, hvilke værdier vi formidler til vore børn. Det er hykleri at tale om, at børn skal opdrages til demokrati, gensidig respekt og medbestemmelse, når vi samtidig nedtromler deres krav og ønsker om ordentlige omgivelser. Når de bliver stuvet sammen på små stuer, er det så som så med troværdigheden i de voksnes snak om at skabe rum til alle, rum til forskellighed og plads til alle. Iltmangel, nullermænd og hårde træstole er ikke det mest befordrende for kreativitet, nytænkning og omsorg for de svage i gruppen.

Derfor er det meget positivt, at ministeren melder, at regeringen vil fremsætte et lovforslag på området. Positivt er det også, at lovinitiativet vil omhandle både rettigheder og pligter for børn og unge, som skal medvirke til at tilvejebringe og opretholde et godt undervisningsmiljø. Det bliver yderligere pointeret i ministerens oplæg, at de studerende skal bevidstgøres om, hvordan de selv kan medvirke i hele processen, og det er meget vigtigt. Når vi taler om børn i diverse institutioner og skoler, kunne man måske også i højere grad involvere forældre, som i såvel offentlige som private skoler og institutioner sikkert gerne ville gøre en frivillig indsats i deres børns skole eller institution, hvis de blev opfordret til det.

Efter at have hørt ministerens positive udmelding om regeringens initiativer er den endelige konklusion for os i Kristeligt Folkeparti: Lad det nu ikke bare blive til snak og papir. Der er behov for helt konkrete forbedringer i børnenes daglige miljø her og nu. Det er for kostbart, det er for dyrt både sundhedsmæssigt, socialt, medmenneskeligt og økonomisk, at lade vores guldklumper gå eller sidde i sundhedsfarlige institutioner mange timer hver dag.

Undervisningsministeren (Margrethe Vestager):

Først og fremmest vil jeg gerne sige tak for den debat, vi har haft. Bemærkningerne fra ordførerne vil blive en stor hjælp i arbejdet med færdiggørelsen af det lovforslag, som vi arbejder med.

Indledningsvis vil jeg sige, at det ikke kan være nogen fuldstændig fundamental overraskelse, at regeringen har været optaget af problemet. Allerede i et samråd for ganske mange uger siden lovede arbejdsministeren og under tegnede Uddannelsesudvalget, at der ville

komme et initiativ i det tidlige forår, og man må sige, at det er en meget god timing i forhold til det løfte, som blev afgivet.

Med hensyn til det, vi arbejder med, er det jo klart, at der er en økonomisk side af sagen et eller andet sted, og som det vil være fru Jette Gottlieb lysende klart – det vil jeg i hvert fald tro – ligger der allerede i finanslovaftalen for år 2000 et tilsagn fra regeringen om at prioritere investering og renovering på folkeskoleområdet i forbindelse med forhandlingerne med de kommunale parter om økonomien for år 2001, ligesom det i øvrigt var tilfældet sidste år – netop for at sikre, at der er rum for kommunale investeringer på folkeskoleområdet.

En del af de ting, vi har diskuteret her, forekommer mig at være lidt af en strid om ord. Hvis man gennemgår de to rapporter, som er afgivet af tværministerielle arbejdsgrupper, er det meget tydeligt, at en del af den kendte arbejdsmiljølovgivning gælder for uddannelsesinstitutioner, fordi det udvidede arbejdsmiljøbegreb gør sig gældende i de situationer, hvor elever og studerende er omfattet af det, man kunne kalde arbejdslignende situationer. Det vil sige, at vi har et ganske omfattende regelværk, som låner sin logik direkte fra den gældende arbejdsmiljølovgivning.

Det, som for mig har været det meget centrale i samarbejdet med mine kolleger om at lave et lovforslag af den type, der bliver tale om, har været at sikre, at vi fik lavet mekanismer, som gjorde det muligt at give adgang til dette regelværk – eller med andre ord: at få lavet en anden form for demokrati, en anden form for proces, en anden form for prioritering, som kunne være et tilsagn til elever og studerende om, at de rent faktisk har indflydelse på de omgivelser, hvori de skal lære noget. På den anden side må det være lige så lysende klart, at vi ikke kan overflytte kompetence. Jeg mener i hvert fald ikke, at vi – som nogle har efterlyst – kan handle hen over hovedet på de 1.700 folkeskoler, som eksisterer for nærværende. Tværtimod må vi sikre, at der bliver nogle rammer, som gør, at man i en demokratisk proces kan forholde sig til de problemer, der måtte være på den enkelte skole.

Da de fleste også er bevidste om, at der er meget, meget stor forskel på skolerne og uddannelsesinstitutionerne, er det en absurd forestilling, at man kan lave noget centralt, som med ét slag ændrer forholdene. Tværtimod kan man sige, at den tanke, som ligger bag det